

רחל מרחלת על כל העולם

הפנים של כל תל-אביב

צוואר בע"מ, אוזניים בע"מ, אצבעות בע"מ

כל משקיע והשיגעונות שלו. רבים השקיעו בבורסה, עד שניכרו אצבעותיהם. אחרים משקיעים בדלאניידרי, עד שירד ערך הריאות. אני משקיעה בריבית על האובררפט, עד שאזכה בפנס, ואילו יוסלה בורמן משקיע בתכשיטים. על התכשיטים שענדה גילה, חברת-רלחים במשך שנים כה רבות, סיפרו אגרות, עד שהיתה לקורבן שוד סנסציוני.

גילה לוי והיהלומים שנשדרו הכל בסיף

ולבלות, ולככב בחברה הגבוהה בישראל. כדי לככב בחברה הגבוהה צריך מלתחה מתאימה, וזו לא חסרה לגילה, והיא מופיעה במיטב היצירות של אופנאייצמרת כאן ושם — ושם אתם יודעים איפה. מה שחסר בהופעתה המרשימה הוא אותם תכשיטים ענקיים ויקרים, שנהגה לסנור בעזרתם את עיני כולם. התכשיטים הללו נעלמו

סריטה. אך בעלי לא מוכן לשלוח אותי כדי לטחוט מבטי התפעלות מהמתחמים אפילו. כדי להגיע לר"ר טרוג בפאריס צריך להתגבר על קשיי אינפלציה, וארנק נפות. בפחות מכמה אלפי דולר לא פותחים אצלו את הדלת, בעיקר אחרי שתקן קצת את אליזבט טיילור ויישר את סופיה לורן.

אצל כל-תל-אביב, מהליגה של אורה בהרב, זה לא כל-כך הרבה. בעלת, אורי, מעסה קבוע של קבוצת הכדורסל של מכבי תל-אביב, והיא בעלת מעמד בכיר מאוד באימפריה של מאיר. מוטקה מאיר נשוי, וממשיך להתגורר בביתו הישן בבת-ים, ומקבל באהבה רבה את מינהגיה המזרחיים במיקצת של אשתו.

מה גורם לכך שכולן רצות לר"ר טרוג? הפלסטיקאי הזה פיתח שיטה חדשה של מתיחות, שבאמצעותה מותחים את כל הפנים והצוואר, והשרירים שמתחתם, והכל באמצעות שתי חתכים קטנים, המוסתרים מאחורי האוזניים. ומי מלבד צוות מספרת-צמרת, יכול להבחין במה שהולך אחרי האוזן?

כל תל-אביב עסוקה עתה במתיחת הפנים והצוואר של אורה בהרב. היא "כל תל-אביב", ראשית משום שהיא יפה אמיתית (ולפני שנים רבות מניתי אותה כאחת מעשר הנשים האלגנטיות ביותר בישראל). בגלל מגוריה בסביון, ובגלל מעמדה הבכיר מאוד באימפריית-העסקים של מורדכי (מוטקה) מאיר ממגדל שלום והכליבו שבתוכו.

כמו כל בנות "כל תל-אביב", מסתפרת אורה אצל אחת מספריות הצמרת של העיר, אותה הספרית המספרת גם את אשת הבוס. כמשך שנים הקפידה שלא לסרק את השתיים באותה תסרוקת.

הראשונים שהבחינו בנייתוח היו, כמובן, עובדי המספרה, שכמו "כל העיר" הבחינו לאחרונה עד כמה נראית אורה צעירה ורעננה, אפילו יותר מתמיד, מה גם שהורידה כ-20 קילו ממישקלה. מהמספרה פשטה השמועה כאש, וכל הקצ'קס רצו לבעלים בתביעות לשיפור תנאי השכר והפרצוף.

אני יכולה לרוץ לבעלי בתביעות לשיפור

כמה תושבים מסתובבים בתל-אביב? קרוב לארבע-מאות אלף חיים בה, ועוד ארבע-מאות אלף מגיעים אליה בכל יום ויוצאים ממנה בכל ערב, מינימום: ובאירועים מיוחדים? הוסיפו עוד קצת, אולי מאתיים אלף נוספים, וביחד לכמה הגעתם? לכמעט מיליון? או לכמה מתכוונים כשאומרים "כל תל-אביב"?

אורה בהרב מזכירה

אביב? לקבועים, לכאים ויוצאים, או גם למיוחדים? שאלה גדולה וחשובה, אך התשובה מפתיעה עוד יותר. תשאלו את יושבי אפסודוס בימי שישי את מי ראו שם, ישיבו ללא היסוס: "את כל תל-אביב". ומה עם החוף של גאזי חקאק? גם כל תל-אביב. ודינגוף אף היא בשעות אחרי-הצהריים של יום שישי? כל תל אביב. מי ממלא את שאר הרחובות באותן שעות עצמן? פליטים מירושלים וחיפה, אחרת אין הסבר.

אך יש כל תל-אביב, ויש כל תל-אביב. יש כל-תל-אביב שלא כוללת את תל-אביב בכלל, אלא את יושבי הפרברים, כמו סביון, הרצליה-פיתוח, ולפעמים בתיים. רוצים רוגמה? תפארלו

מרדכי מאיר ואשתו בוס

רוצים לפגוש, איפוא, את כל תל-אביב בשבועות הקרובים? אין בעיות: אצל ר"ר טרוג בפאריס, בחדר המתנה. נסיעה טובה!

השכר בתנאי אינפלציה אלף פעמים ביום, ולדרוש מתיחות פה ושם, והאמינו לי שאילו רציתם לשפץ קצת את העניינים, לא היו המומחים מוצאים מה, והיו שולחים אותי הביתה בלי

דרינג, דרינג. את לידסקי בבקשה ביקור מולדת

אך מה יכול למנוע מדימויני לעשות את שלו, ולנהל שיחה דימוינית איתו? בואו ננסה לארגן מין שיחה דימוינית כזו, ונראה להיכן נגיע. מוכנים?

הפתיחה, כמו בכותרת. "מרבר, שלום לידסקי, מה שלומך?" "מצויין, כרגיל, ושלומך?" "רע, אך על זה בפעם אחרת." "מה אני יכול לעזור לך, מרחלת?" "שמעתי מכל תל-אביב, שהסיבה לנשואך לאריאלה היתה הריונה המתקדם, וזאת לאחר שבע שנות חברות ויצאה משותפת." "אה: או אי? אין תגובה." "וכי אף כי נשאת אותה לאשה, מתוך חוש-אחריות, אינך, ולא היית מוכן גם בעבר, להיות נשוי שוב, ולו גם לאריאלה?" "אה, אי, או, אין תגובה." "וששוב נכנסת למחזור, וממשיך לחזור ולצאת עם מיטב החתיכות המסתובבות בעיר?" "אה, או, אי, אין תגובה." "שמעתי גם מכמה חתיכות, שאתה צובע את שערותיך. את כולן?" "יש תגובה!" "יופי, מה התגובה?" "לכי לכל הרוחות!" "מה שהדימויני עושה לי, צבוי אנא סלח לי, ולהשתמע בדרינג-דרינג הבא."

צבי לידסקי וידידה בכל הגוף

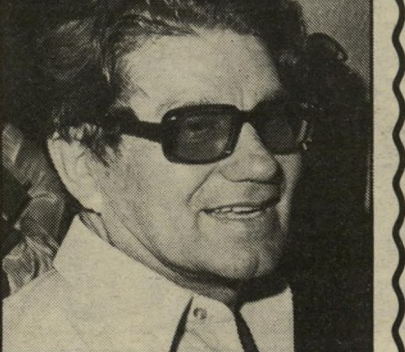
אך הטלפון לא ליד, ואינני מצלצלת. אך אילו צילצלתי לצבוי לידסקי, הייתי פותחת את הסיפור כך, ואחרי קצת דברינימוס הייתי עוברת לעניינים רציניים יותר, ולידסקי, תמיד עורך-דין מצויין, גם בשעות שאחרי-העבודה, היה מתחמק באלגנטיות מתשובות לעניין. אני הייתי מנסה לנשוך, והוא היה מורח קצת, ואחרי שיחה של רבע שעה הייתי אני, ואתם בעיקבותיי, נשארים ללא תשובות, וחכמים כמו לפני הדרינג-דרינג.

קבוצת משקיעים יורדים מישראל. אך עתה מסתבר שהוא מעורב בתחום הקרוב יותר לניסיונו בעבר. הפסלת אילנה גור רכשה בית-חולים פרטי לניתוחים פלסטיים בשדרה השלישית בניו-יורק (מס' 330), ואשר, שניהל בעבר את קופת-החולים, ינהל את בית-החולים שרכשה, ונוסף על כך יקים עבודה בשלב מאוחר יותר בית-חולים דומה גם בישראל. הנסיעות התכופות מבית-חולים אחד לשני יאפשרו לו להיות זמן רב יותר ליד אשתו ובתו הצעירה. ביקורו הנוכחי ימשך עד אחרי נישואי בנו עומר (25), מנשואיו הראשונים, שיערכו בעוד יותר מחודש. כל הפוגשים בו מתפעלים ממראהו הטוב. למרות היותו בן 62, הוא נראה צעיר בהרבה והוריד ממישקלו ואף מצב רוחו נראה מצויין.

כמעט בחשאי הגיע ערב הבחירות אשר ידלין. למי הצביע קשה לנחש, אך לעומת זאת קל להניח למי לא הצביע.

תל, אשתו, מתגוררת כבר בארץ מזה כמה חודשים, ועובדת כיועצת מישפטית במישרר-הבטחון.

בניו-יורק, שבה מתגורר כעת ידלין, היו לו קשרים לא מעטים, והרבה שמועות עשו כאן כנפיים, כאילו הסתבך שם שנית בעסקים עם

אשר ידלין בבית